

[Justitsministeren.]

Efter § 203 straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år den, der søger erhverv ved hasardspil eller væddemål af tilsvarende art, der ikke ifølge særlig bestemmelse er tilladt.

§ 204 straffer med bøde eller hæfte indtil 3 måneder den, der på offentligt sted yder husrum til eller foranstalter utilladt hasardspil. I gentagelsestilfælde kan straffen stige til fængsel i 6 måneder. Den, der på offentligt sted deltager i utilladt hasardspil, straffes efter bestemmelsen med bøde.

Bestemmelserne gør udtømmende op med de strafferetlige følger af hasardspil og lignende, og spillet er således kun strafbart, når det enten foregår erhvervsmæssigt eller på offentligt sted. Det påhviler politiet — som i andre sager — at bevise, at spil foregår erhvervsmæssigt, og at der, hvis spillet — hvad der i praksis er hyppigt forekommende — foregår i privat lejlighed, deltager en sådan ubestemt kreds af personer, at der bliver tale om spil på offentligt sted. Det er næppe svært at forestille sig, at det i konkrete sager kan volde politiet betydelig vanskelighed at bevise, at en person har drevet spil erhvervsmæssigt, og det er mig bekendt, at også afgrænsningen af begrebet offentligt sted, når spillet er foregået i privatlejlighed, har voldt vanskeligheder i politiets arbejde.

Baggrunden for hr. Herlöv Larsens spørgsmål til mig er, forstår jeg, den omtale, der i den senere tid har været i dagspressen af ulovlig spillevirksomhed, som hævdes i betydeligt omfang at finde sted forskellige steder i Storkøbenhavn, uden at det er lykkedes politiet effektivt at sætte ind over for den.

Jeg har selv opmærksomt fulgt den igangværende debat og er glad for at få lejlighed til at sige, at også jeg lægger megen vægt på, at det bliver søgt fastslået, i hvilket omfang spillevirksomhed — som den påståede — finder sted, og hvorledes det er muligt at bekæmpe den.

Jeg har derfor iværksat en undersøgelse til nærmere belysning af de foreliggende problemer. Jeg vil særlig bestræbe mig på at få klarhed over, om en øget politiindsats på det bestående lovgrundlag kan ventes at give bedre resultater. I så fald vil jeg naturligvis foranledige en sådan indsats.

Men jeg vil tillige søge belyst, om de gældende bestemmelser i straffeloven på tilstrækkelig måde giver mulighed for bekæmpelse af spillevirksomhed. Viser det sig ved undersøgelsen, at dette ikke er tilfældet — og det fremgår af det, jeg allerede har sagt, at politiets muligheder i hvert fald er begrænsede — vil jeg overveje at fremsætte forslag om ændring af bestemmelserne. Det kan her såvel komme på tale at skærpe de gældende strafferammer som at ændre selve bestemmelsernes indhold, således at spillevirksomhed kriminaliseres på en mere hensigtsmæssig måde, end det nu er tilfældet.

Af *Hanne Budtz* til økonomiministeren (28. juni 1967):

„Vil ministeren foranledige, at den siddende tjenestemandskommission behandler spørgsmålet om enkemandspension?“

Da tjenestemandskommissionen blev nedsat, var mange af den opfattelse, at den helt selvfølgelig også skulle behandle enkemandspension.

Dette synes imidlertid ikke at være ganske sikkert, hvorfor jeg anmoder ministeren om at oplyse, hvorvidt det er tilfældet. Vil i modsat fald ministeren foranledige, at sagen behandles i kommissionen?

Det må være en selvfølge, at tjenestemænd — mandlige eller kvindelige — der indbetaler lige store beløb i pensionsbidrag, får lige adgang til efter deres efterladte ægtefælle at nyde enke-, henholdsvis enkemandspension.

Det må derfor være en selvfølge, at en nu siddende tjenestemandskommission behandler denne hidtil uløste sag.

Økonomiminister *Ivar Nørgaards* svar (30. juni 1967):

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet om enkemandspension indgår i de overvejelser vedrørende tjenestemændenes fremtidige efterlønsordning, som finder sted i tjenestemandskommissionen af 1965.

På et møde i kommissionen i november 1966, hvor der bl. a. drøftedes en række spørgsmål af pensionsmæssig karakter, blev der fra forskellig side givet udtryk for sympati over for tanken om indførelse af ægtefællepension efter kvindelige tjenestemænd, og det er overdraget et under kommissionen nedsat udvalg at arbejde videre med efter-